

بسم الله الرحمن الرحيم

نهال‌شانی ابوهریره و رهنمایی پیامبر صلی الله علیه وسلم!

(ترجمه)

از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که پیامبر صلی الله علیه وسلم از نزد او می‌گذشت و او در حال نشانیدن نهال در زمین بود، پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود:

«يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، مَا الَّذِي تَغْرِسُ؟» قُلْتُ: غِرَاسًا لِي، قَالَ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَىٰ غِرَاسٍ خَيْرٍ لَّكَ مِنْ هَذَا؟» قَالَ: بَلَىٰ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: قُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، يُغْرِسُ لَكَ بِكُلِّ وَاحِدَةٍ شَجْرَةً فِي الْجَنَّةِ» (رواه ابن ماجه في كتاب الأدب)

ترجمه: ابوهریره! چه چیز را غرس می‌کنی؟ پاسخ دادم: درختانی برای خود در زمین غرس می‌کنم، فرمود: آری نمی‌خواهی که درختانی بهتر از این را به تونشان دهم؟ گفتم: آری! ای رسول خدا. فرمود: بگو: "سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ" با هر یک درختی برایت در بهشت کاشته می‌شود.

توضیح حدیث

از این حدیث شریف واضح می‌شود که پیامبر صلی الله علیه وسلم به روان اخروی اصحاب رضی الله عنهم چه قدر توجه داشت، حتی در حالات معمولی نمی‌خواست که ذکر، تسبیح و تهلیل را فراموش کنند؛ زیرا در مقابل هریکی از آن‌ها مقام‌هایی در بهشت برای مؤمن داده می‌شود. واضح است که اصحاب پیامبر همیشه ذکر الله متعال را می‌کردند؛ لیکن ذکر آنان مثل ذکر مانبود، آنان در هر لحظه زندگی‌شان الله متعال را حاضر و ناظر دانسته و می‌کوشیدند که از قانون الله اندکی مخالفت نکرده باشند، تنها الله را عبادت می‌کردند و تنها از او استعانت می‌خواستند و تنها به او توکل می‌کردند؛ رابطه‌شان با کفار قطع بود، هر فراز و نشیب زندگی را با پیشانی باز و صبر و استقامت استقبال می‌کردند و هیچ‌گاه دست‌تگدی به کفار دراز نمی‌کردند و عزت خود را در اسلام جستجو می‌کردند...